

temma om jõudnu, omma opmise läbbi kige tarkuse märale lähhunedä. —

Kui suren univerteti majjan sel päival pühha olli ärravetu, siis läts kui foggodus lõunapiddule, kos kui ne mehhhe, kea noren ean surekoli pääl olliwa koon olnu nink sõbralikult ûts töisega läbbikännu, ent päle to mitto ja mitto aijastaiga sugukke es olle kokkoputnu, nüüd ûts töist waunan ean nink hälbin hinssin jälle nähta saiwa nink fest koffotullemisest föamest röemustiwa. Nink funna nemma henda fest wöiwa fitta, et nemma sedda tarkust, mes nemma Tartu surenkolin ömma leidnu, häste ömma yruuknu nink paljo ûts töisele wöiwa juttustada fest önsusest, minka Jummal neide tööd nink waiwa om önnistannu, siis tabhame ka meie neide röemsast koffotullemisest nink lustilifust lõunapiddust neidega röemustada nink neidega üttelisi waimun jodawawina klassi koffoluwwa nink hõigata: Jummal önnistago Keisrit!

Seni om öddang fätte tulnu nink pimmedus kattap maad nink ilma ümberzöri, muud kui Tartu lina ulitsin om ösel päiwalgalgs nähta, ni et eggautte innemist, ke wassta jõhhus tullewat, kawwest äraratuunnet. Kui liin örretap tullesirren nink kui lina koddaniko pandwa röemuga aknide pääl künnid pallaama sel univerteti röemopäival, fest univertet ännap neile leiba nink univerteti läbbi om Tartu liin tutwa nink kuulsa ülle kige Wennerigi nink ülle temma piri ka kaugele male. Sepärrast passawa lambi, lamp lambi körval, tuhhande-kaupa ratuse pääl nink ratuse ümber, ast treppist torni otsani, nink kui majja turru pääl allumest körast päälmetsse körani nink kiirwistid olliwa nidaade tulselampega wäljaehhitetu, et ûts mamees, ke henda laulomehhes fittap, fest asiaast kirjut: „Sel körral liin ni walge näi, kui kirri lugge wöis.“ Se röemustaw nink uhe tulselalgus ülle kige lina piddi ötse kui tünnistust

andma fest, et kui Tartu liin hiisgap nink örretap tarkuse walgusest, mes om wäljakallatu ulitside päle, kos eggauts targaste omme jalgu wöip saeda, et ta körwale ei astu nink pimmeduseks hukka ei lä.

Ent nätse! mes ta särane om, mes kallatuerust jõgge möda kiivisislla pole ligup nink säält surra fät ratuse pole üleskänap ni kui ûts tullewolas, rahvasum kui must joon sissem? Ne ömma ne tuddenti, kea parhilla veel univerteti pääl opman ömma, nink suur parw wannu mehhisean, kea ommam noren ean ka tuddenti ömma olmu. Nemma tullewa parina, paar sadda tullewaflit möslembil polel, ommale almas materile, se om univertetisse, kui ommia kassiuemmale nink ülespiddajale, röemsat tennolauso laulma. Turru päält känap tuddendide parw tullewaflidega hääd fät sisse nink jäähp sure univerteti majja ean saisma. Univerteti majja ean pälliwa 1852 tullelampi nink täbhendiwa seddarvissi jooskwa aijastaaja arvo, nink lampe ean olli ûts malitu pilt tinnitetu, kost tulli ni kui klasist läbbipaistise, et kui selgeste nähta olli, mes sinnia päle olli maluu. Sääl sais ûts raudroiwaga fattetu neitši, raudfubbar päään, hään käen raudotsaga odda, surran käen silp, nink temma ümber mitmasugutse nõu-riista, mes kirjanoudjile nink tarkuse neide suggawa juurdlemise man waija om, nink neide ülle langley Wennerigi fätte pääga aadlet wäljalaotetu siwuga nink taiwast paistav päiwlik omme hiisgawa kuldjoniqa päle. Se neitši täbhendap wanna Kreka nink Roma rahva wisi pärta tarkuse jummaliko kujju nink se vildi läbbi selletetas ärra, et Wennerigi Keisri walltsuse al tarkus rikkalikult nink rahholikult ellap nink wöip ommia asia ajjada jummaliko töisiduse walguse al. Kui tuddendide parw vildi ette saisma jää, siis läts ûts wäggew laulohölli ennamb kui poletuhhandest felist taiwa pole üles. Paulowiis olli pea ni kui terrikolauloviis, siiski rut-